

РЕШЕНИЕ

№ 1903

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер 171 по описа за 2024 година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на „АЯ-88“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Ц. Г. срещу решение от 09.11.2023 г., постановено по НАХД № 9225/2023 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2300190 от 19.05.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Наведени са доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Обосновават се съображения, че за периода от м. май 2021 до месец декември 2021 г. М. Л. е получавала трудовото си възнаграждение, без да е извършвала никаква дейност, освен да си предоставя дипломата за образование, срещу заплащане. Претендира се отмяна на обжалваното решение и отмяна на издаденото наказателно постановление.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на Софийския районен съд да бъде оставено в

сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 23-2300190 от 19.05.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на „АЯ-88“ ЕООД, като на основание на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ му е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение на чл. 404, ал. 1, т. 12 от КТ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 14.03.2023г. и на 22.03.2023 г. инспектори на Д“ИТСО“ са извършили последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на „АЯ-88“ЕООД относно неизпълнение на предписание № 9, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 от КТ в Протокол за извършена проверка №ПР 2242144/06.01.2023 г., а именно: „Работодателят да изплати уговореното трудово възнаграждение на М. Б. Л. с ЕГН [ЕГН], на длъжност „лекар, служба по трудова медицина“ в „АЯ-88“ЕООД за месец юли 2022 г., в размер на 400 лв. - чиста сума за получаване, съгласно чл. 128, т. 2 от КТ. Предписанието е със срок на изпълнение – до 06.02.2023 г. вкл. В хода на проверката е констатирано, че така даденото предписание не е изпълнено в определения срок. Въпреки дадените изрично указания, от търговското дружество - работодател не са представено доказателства за изпълнение на предписанието. Въз основа на тези констатации е съставен АУАН, с който деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 415, ал. 1 във връзка с чл. 404, ал. 1, т. 12 от КТ. Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните, правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното

постановление. Както в АУАН, така и в наказателното постановление е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Фактичeskото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. В тях ясно и точно са конкретизирани всички обстоятелства, относими към всички признаци от обективната страна на санкционния състав по чл. 415, ал. 1 във връзка с чл. 404, ал. 1, т. 12 от КТ. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Касационната инстанция намира доводите на районния съдия за доказаност на административно-наказателното обвинение за извършено нарушение по чл. 415, ал. 1 във връзка с чл. 404, ал. 1, т. 12 от КТ за направени при правилно приложение на материалния закон, поради което не е налице отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН. Фактичeskите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактичeskа обстановка не отговаря на действителната. Задължителното предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е принудителна административна мярка, подлежаща на обжалване по реда на АПК (чл. 405, изр. 1-во от КТ). По делото няма данни предписанието да е оспорено по административен и/или съдебен ред. При оспорването на наказателното постановление по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на предписанието като основание за административно-наказателната отговорност. С оглед на това и неоснователни са доводите, изложени в касационната жалба, че за периода от м. май 2021 до месец декември 2021 г. М. Л. е получавала трудовото си възнаграждение, без да е извършвала никаква дейност, освен да си предоставя дипломата за образование, срещу заплащане. Въпросът за това дали действително е положен труд през визирания период е въпрос на друго производство. В случая единствения правно релевантен факт е неизпълнение на даденото от контролните органи задължително предписание. Безспорно по делото, на база събраните писмени и гласни доказателства, е установено, че касаторът не е изпълнил дадените предписания, с което е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ, поради което и правилно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

В съответствие с чл. 27 от ЗАНН административният орган е определил минимален размер на административно наказание, съгласно нормата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

С оглед на това, касационната инстанция намира, че решението на Софийския районен съд, предмет на касационен контрол, е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Основателно и своевременно се явява искането на ответника по касация за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да се определи в размер на 80 лева, съобразно нормата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за плащането на правната помощ и да се възложи в тежест на касатора.

Предвид изложеното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.11.2023 г., постановено по НАХД № 9225/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „АЯ-88“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.